

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 30457/2023
10.04.2024 године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Звездане Лутовац, председника већа, Иване Рађеновић, Владиславе Милићевић, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у поступку предлагача SNAQ COMPANY DOO Novi Sad, кога заступа пуномоћник Милош Игић, адвокат из ..., ради заштите права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији предлагача изјављеној против решења Основног суда у Зрењанину Р4 И 33/23 од 18.10.2023. године, у седници одржаној 10.04.2024 године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији предлагача изјављеној против решења Основног суда у Зрењанину Р4 И 33/23 од 18.10.2023. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија предлагача изјављена против решења Основног суда у Зрењанину Р4 И 33/23 од 18.10.2023. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Зрењанину Р4 И 33/23 од 18.10.2023. године одбачен је приговор предлагача поднет том суду дана 29.09.2023. године, којим је тражено да суд утврди повреду права на суђење у разумном року у предмету који се води пред јавним извршитељем Стеваном Петровићем из Зрењанина под бројем ИИВК 431/2022, са поуком да против овог решења није дозвољена жалба.

Против наведеног решења првостепеног суда, предлагач је изјавио посебну ревизију на основу одредбе члана 404. став 1. Закона о парничном поступку, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије на основу члана 410. став 2. тачка 5. у вези члана 420. ставови 1. и 6. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 55/14, 87/18, 18/20 и 10/23), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбама Закона о заштити права на суђење у разумном року („Службени гласник РС“, бр. 40/15, који је важио у време подношења приговора) регулисан је поступак који се води ради заштите права на суђење у разумном року. Одредбом члана 7. став 1. овог Закона прописано је да се у поступку одлучивања о приговору усмена

расправа не одржава, а на остала питања сходно се примењује закон којим се уређује ванпарнични поступак.

Одредбом члана 27. став 2. Закона о ванпраничном поступку („Службени гласник СРС“ бр. 25/82, 48/88 и „Службени гласник РС“ бр. 46/95, 18/2005, 85/2015, 45/2013, 55/2014, 6/2015, 106/2015 и 14/22) прописано је да је у поступку у коме се одлучује о имовинско-правним стварима ревизија дозвољена под условима под којима се по Закону о парничном поступку може изјавити ревизија у имовинско-правним споровима, ако овим или другим законом није другачије одређено.

У овом случају се не ради о имовинскоправном спору, већ о ванпарничном поступку ради заштите права на суђење у разумном року, па како одредбама Закона о парничном поступку није прописана могућност изјављивања ревизије против правоснажног решења донетог у поступку по приговору ради убрзања поступка и утврђивања повреде права на суђење у разумном року, то ни ревизија није дозвољена.

Ценећи испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије (члан 404.ЗПП) Врховни суд је нашао да нису испуњени законски услови за одлучивање о посебној ревизији предлагача, с обзиром на то да у овој врсти поступка према члану 27. Закона о ванпарничном поступку ревизија није дозвољена.

На основу изнетог, Врховни суд је применом чланова 404. став 2. и 413. ЗПП одлучио као у изреци.

**Председник већа - судија
Звездана Лутовац, с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић